

Tản văn: Món Quà Từ Trái Tim – Lời Cảm Ơn Gửi Cô giáo dạy Văn...

Tháng Ba về mang theo những tia nắng ấm áp và cả hơi thở dịu dàng của ngày Quốc tế Phụ nữ 8/3. Giữa nhịp sống hối hả của những bài học, những kỳ thi, chúng em – những học trò đôi khi còn vô tâm – đã được cô khơi dậy một khoảng lặng đầy xúc cảm thông qua một "nhiệm vụ học tập" thật đặc biệt: **Tự tay chuẩn bị một món quà dành tặng bà và mẹ.**

Ban đầu, chúng em đón nhận nhiệm vụ ấy với sự ngỡ ngàng. Thế nhưng, khi bắt tay vào làm, Có những nụ hoa hồng đầu tiên còn xô lệch, có những nút thắt còn chưa tròn trịa, nhưng trong ánh mắt của mỗi bạn đều lấp lánh sự tập trung và chân thành tuyệt đối. Từng nút thắt nơ, từng dòng chữ nắn nót trên tấm thiệp hay nhành hoa tự cắm, tự tay chuẩn bị bữa cơm, đã trở thành nhịp cầu dẫn lối chúng em trở về với những ký ức yêu thương. Nhờ có cô, chúng em chợt nhận ra bấy lâu nay mình đã quen nhận lấy sự chăm sóc mà quên mất rằng, đôi bàn tay gầy guộc của bà, ánh mắt tần tảo của mẹ cũng khát khao biết bao một sự sẻ chia.

Khoảnh khắc mang món quà về nhà có lẽ là giây phút xúc động nhất mà chúng em từng trải qua. Khi nhìn thấy đóa hồng len, hay những bông hoa giấy, hoa kẽm... còn vương chút vụng về, ánh mắt bà chợt nhòe đi vì xúc động, đôi bàn tay run run nâng niu thành quả của đứa cháu nhỏ như một báu vật. Mẹ thì không giấu nổi vẻ ngạc nhiên, rồi mỉm cười hạnh phúc, một nụ cười rạng rỡ làm mờ đi những nếp nhăn nơi khóe mắt. Có bạn kể rằng mẹ đã lặng người đi khi biết chính tay con trai mình đã kiên nhẫn ngồi làm từng cánh hoa suốt nhiều giờ liền. Hóa ra, điều làm bà và mẹ hạnh phúc nhất không phải là giá trị vật chất của món quà, mà là nhận ra đứa con, đứa cháu của mình đã thực sự khôn lớn, đã biết quan tâm và thấu hiểu những nhọc nhằn của người phụ nữ.

Ảnh: Các bạn học sinh tặng quà 8/3 cho bà và mẹ

Cám ơn cô, người truyền lửa Văn học, đã không chỉ dạy chúng em cách phân tích một bài thơ hay, mà còn dạy chúng em cách **đọc hiểu "cuốn sách cuộc đời"** của những người phụ nữ thân yêu nhất. Qua lời cô giảng, hình ảnh người bà, người mẹ không còn nằm trên trang giấy vô hồn, mà hiện hữu sống động trong từng bữa cơm, trong manh áo ấm, và trong cả những hy sinh thầm lặng mà đôi khi sự vô tư của tuổi học trò đã vô tình lướt qua.

Món quà nhỏ chúng em chuẩn bị hôm nay có thể chưa thật hoàn hảo, nét vẽ có thể còn xô lệch hay bó hoa hồng bằng len này có thể không tỏa hương thơm ngào ngạt như hoa thật, nhưng nó lại mang hơi ấm của sự kiên trì và lòng biết ơn. Đó là tất cả sự chân thành mà chúng em muốn gửi gắm. Chính "bài tập về nhà" đặc biệt này đã giúp chúng em hiểu rằng: **Yêu thương không chỉ là cảm xúc, mà còn là hành động. Những bông hoa "không bao giờ tàn" ấy chính là lời hứa của chúng em về một tình yêu bền bỉ dành cho bà, cho mẹ.**

Chúng em xin gửi lời tri ân sâu sắc nhất đến cô – người đã giúp chúng em kết nối lại những sợi dây tình cảm thiêng liêng. Cám ơn cô đã dạy chúng em biết yêu, biết trọng và biết trao đi.

cô – người "mẹ hiền" thứ hai dưới mái trường. Cám ơn cô đã dịu dàng nhắc nhở chúng em về đạo hiếu, về sự trân trọng những bóng hồng thầm lặng xung quanh mình. Chúc cô và tất cả các cô trong trường một ngày 8/3 thật hạnh phúc, rạng rỡ, và mãi là người thấp sáng tâm hồn cho bao thế hệ học trò.

Tác giả: Huyền Trân (10A1)